

skaber, der efterhaanden faar en saadan Karakter, at Ægtefællerne beslutter sig til ikke længer at leve sammen, og i relativt gode — eller relativt daarlige Ægteskaber, om man vil — mener jeg, at en Bestemmelse som den nævnte maaske kan komme til at gøre nogen Fortræd. I Bemærkningerne til Lovforslaget gør den højtærede Justitsminister opmærksom paa, at Sagen kan have Interesse i Konkurstilfælde, idet Hustruen — det vil jo i næsten alle Tilfælde være hende, der har denne Interesse — kan blive ligestillet med andre Kreditorer i Boet. Det kan overvejes i Udvalget, hvorvidt et saadant Krav i det hele taget kan siges at være berettiget, og dersom man bliver enig herom, finder man vel ogsaa Formen for en Affattelse af Lovforslaget paa dette Punkt. Man kan nemlig godt tænke sig Tilfælde, hvor den Ægtefælle, der er Medhjælper i den anden Ægtefælles Erhvervsvirksomhed og gør sit Arbejde udmærket her, kan være en noget besværlig Medhjælper, naar det drejer sig om at faa det til at slaa til, som de i Fællesskab har at leve af. Under saadanne Forhold er det muligt, at Kreditorerne ikke med venlige Øjne — og det vil være berettiget — ser paa, at vedkommende gør sin Ret gældende med Hensyn til de Rester, der maatte være i Boet. Hele denne Side af Sagen lod sig jo i øvrigt ordne, uden at man behøvede at opretholde § 35 i dens nuværende Form. Jeg vil i alt Fald haabe, at det kan lykkes i Udvalget at finde en Affattelse, som kan falde sammen med de Tanker, jeg her har gjort mig til Talsmand for.

Bestemmelsen i § 39 om Justitsministerens Godkendelse af Overflytning af Værdier fra Hustruens til Mandens Særeje er en Beskyttelse for Hustruen, som efter min Mening kan komme til at virke heldigt, og jeg giver den derfor gerne min absolutte Tilslutning som en væsentlig Forbedring.

Til de følgende Kapitler har jeg ingen Bemærkninger at gøre, før de eventuelt kommer til Behandling i et Udvalg. Det vil antagelig være naturligt, at de følgende paa Dagsorden opførte Lovforslag henvises til det samme Udvalg, som faar med den her omhandlede Sag at gøre, og der er neppe Grund til her i Salen at optage en Forhandling om disse Lovforslag paa nærværende Tidspunkt. Lovforslaget angaaende en ændret Affattelse af Skiftelovens Kapitler 5 og 6 fortjener utvivlsomt nogen nærmere Overvejelse og vil sikkert give Anledning til adskillig Meningsudveksling i Udvalget. Jeg vil imidlertid anse det for praktisk, at man

ikke paa nærværende Tidspunkt kommer nærmere ind paa Reglerne i dette Lovforslag; det vil jeg i alt Fald ikke gøre.

Paa mit Partis Vegne skal jeg have den Ære at anbefale disse Lovforslag til velvillig Behandling her i Tinget, idet jeg udtaler Haabet om, at det i Udvalget maa lykkes at naa til Enighed om saadanne Ændringer, som kan gøre Lovforslagets Gennemførelse mulig allerede i denne Samling.

Steincke: I den korte — jeg kan desværre ikke i dette Tilfælde sige prisværdigt korte — Tale, hvormed den højtærede Justitsminister ledsagede Fremsættelsen af dette omarbejdede Lovforslag om Ægteskabets Retsvirkninger, fik vi at vide, at Familieretskommissionen havde udarbejdet nye Forslag om dette Emne, de til Behandling i Dag værende 4 Lovforslag, som Ministeriet jo har tiltraadt. Men vi fik meget lidt at vide om, paa hvilke Punkter disse Forslag ændrer det tidligere i Folketinget 1920 vedtagne Ægteskabslovforslag, og det er egentligt det, der først og fremmest interesserer en Ordfører for Oppositionen mod den nuværende Regering. Ministeren oplyste ganske vist, at han havde strøget Udtrykkene „Gifteret“ og „Gifteeje“ som fremmede for den danske Terminologi og havde holdt sig til de historiske Udtryk — for øvrigt for Begreber, man hidtil ikke har haft. Endvidere oplyste Ministeren, at Øvrighedens Ret til at blande sig i Forholdet mellem Ægtefællerne var blevet mindsket, og at der var givet visse nye Regler angaaende faste Ejendomme samt indført simplificerede Bestemmelser paa visse Omraader. Men hvad disse forskellige Regler egentlig gik ud paa, overlod den højtærede Justitsminister til Medlemmernes Selvstudium, hvilket altsaa vil sige, at man med Folketingets Vedtagelse i 1920 som Grundlag ex tute maa gennemgaa hver enkelt Paragraf og sammenholde den med Kommissionsudkastet, altsaa det nu foreliggende, for ved Hjælp af de eventuelle Bemærkninger, der er knyttet dertil, om muligt at danne sig et virkeligt Skøn over de foretagne Ændringer, deres Antal og deres nærmere Karakter. Jeg takker den højtærede Justitsminister, fordi han ved sin Kortfattedhed har tvunget en anden til en virkelig Fordybelse i denne Materie, en baade anstrengende og lærerig Aandsvirksomhed, navnlig anstrengende. Man falder herved over forskellige Detailspørgsmaal, som det kan være af Interesse at erindre ogsaa ved en senere Udvalgsbehandling. Ved denne Førstebehandling vil det jo, som den ærede foregaaende Ord-